

Jak se vypořádat s rozptýlenou zelení?

A co myslíte vy?

Vykácet.

 Krajina bez zeleně je jako dům bez nábytku. Domáci nemají kde žít a návštěvy proč přicházet. Beskydské podhůří charakterizuje velká členitost a pestrost. Pestrost je to, co od života chceme, nebo ne? Mluví z nás příroda. Pestrost potřebují všichni. A bez rozptýlené zeleně to nefunguje.

Zužitkovat.

 Remízky jsou úkrytem pro zvěř, té ale na druhu dřevin málo záleží. Proč tedy nevyměnit trní za smrky? Když dožijí, přestěhují se na bankovní účet. To je ovšem logika plantážníka. Moudrý hospodář ví, že vlastník pozemků není vlastníkem krajiny. Krajina má vlastní vkus, patří sobě a nám všem.

Opatrovat jako oko v hlavě.

 Na opuštěných pastvinách jsou křoviny nežádoucí, v otevřené zemědělské krajině jsou ale důležitým záchytným bodem pro živočichy, přivalové srážky i naše oko. V nouzi je i jednooký králem. Každý keř a strom v zemědělské krajině je útočištěm živé přírody.

Tento materiál vznikl v rámci projektu Záchrana smilkových travníků v EVL Beskydy, který byl podpořen z finančního nástroje Evropské unie LIFE.

Ministerstvo životního prostředí

Texty Karel Melecký, kresby Petr Vyoral. ČSOP Salamandr © 2015